

METODOLOGIA INVESTIGĂRII TRAFICULUI ȘI CONSUMULUI ILICIT DE DROGURI

Conf.univ.dr. **Elena-Ana Mihuț**
Universitatea AGORA, Oradea

Abstract:

Analiza privind consumul de droguri evidențiază unele tendințe ascendente ale fenomenului, atât în ceea ce privește numărul consumatorilor cât și a traficantilor.

Legea Nr. 143 din 26 iulie 2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri explică înțelesul expresiilor substanțe aflate sub control național, arătându-se în acest sens că sunt drogurile și precursorii înscrisi în tabelele - anexă nr. I –IV din lege. De asemenea, legiuitorul definește noțiunea de droguri ca fiind plantele și substanțele stupefiante ori psihotrope sau amestecurile care conțin asemenea plante și substanțe, înscrise în tabelele nr. I-III, iar precursorii fiind substanțele utilizate frecvent în fabricarea drogurilor, înscrise în tabelul nr. IV.

Organizația Mondială a Sănătății definește drogul ca fiind acea substanță care, după ce se metabolizează într-un organism viu, îi modifică acestuia una sau mai multe funcții.

Consumul ilicit de droguri este consumul de droguri aflate sub control național, fără prescripție medicală.

Produsele chimice servesc la obținerea clandestină a drogurilor, în funcție de proprietățile avute: ca precursor, co-reactiv, agent oxidant, solvent, acide, bază și sare.

I. Considerații generale. Analiza privind consumul de droguri evidențiază unele tendințe ascendente ale fenomenului, atât în ceea ce privește numărul consumatorilor cât și a traficantilor.

Legea Nr. 143 din 26 iulie 2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri explică înțelesul expresiilor *substanțe aflate sub control național*, arătându-se în acest sens că sunt drogurile și precursorii înscrisi în tabelele - anexă nr. I –IV din lege. De asemenea, legiuitorul definește noțiunea de *droguri* ca fiind plantele și substanțele stupefiante ori psihotrope sau amestecurile care conțin asemenea plante și substanțe, înscrise în tabelele nr. I-III, iar *precursorii* fiind substanțele utilizate frecvent în fabricarea drogurilor, înscrise în tabelul nr. IV.

Organizația Mondială a Sănătății definește drogul ca fiind acea substanță care, după ce se metabolizează într-un organism viu, îi modifică acestuia una sau mai multe funcții.

Consumul ilicit de droguri este consumul de droguri aflate sub control național, fără prescripție medicală.

Produsele chimice servesc la obținerea clandestină a drogurilor, în funcție de proprietățile avute: ca precursor, co-reactiv, agent oxidant, solvent, acide, bază și sare.

În capitolul II al Legii nr.143/2000 s-au introdus instituții noi, și anume livrare supravegheată, investigator sub acoperire, lărgindu-se totodată și competențele procurorului în activitatea de urmărire penală.

Livrările supravegheate sunt efectuate pentru a se descoperi întreaga rețea de traficanti de droguri, începând de la cultivator, producător și până la distribuitor și consumator.

Măsurile de prevenire a consumului ilicit de droguri constau în totalitatea activităților desfășurate de instituțiile abilitate, în scopul evitării începerii consumului, întârzierii debutului acestuia, evitării trecerii la un consum cu risc mare și promovării unui stil de viață sănătos¹.

Agenția Națională Antidrog ține evidența programelor de prevenire a consumului de droguri derulate și monitorizează programele aflate în derulare, pe baza unei fișe standard aprobate prin decizie a președintelui Agenției Naționale Antidrog.

Măsurile de combatere a traficului și a consumului ilicit de droguri constau în totalitatea activităților desfășurate de organele administrației publice și organele judiciare în acest sens.

Potrivit Legii nr.143/2000 constituie infracțiuni:

- cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, oferirea, punerea în vânzare, vânzarea, distribuirea, livrarea cu orice titlu, trimiterea, transportul, procurarea, cumpărarea, deținerea ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc ori a drogurilor de mare risc, fără drept;

- fapta de introducere sau scoatere din țară, precum și importul ori exportul de droguri de risc ori de mare risc, fără drept;

- cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, cumpărarea sau deținerea de droguri de risc sau a drogurilor de mare risc pentru consum propriu, fără drept;

- punerea la dispoziție, cu știință, cu orice titlu, a unui local, a unei locuințe sau a oricărui alt loc amenajat, în care are acces publicul, pentru consumul ilicit de droguri ori tolerarea consumului ilicit în asemenea locuri;

- prescrierea de droguri de mare risc, cu intenție, de către medic, fără ca aceasta să fie necesară din punct de vedere medical ori fapta de eliberare sau obținere, cu intenție, de droguri de mare risc, pe baza unei rețete medicale fără ca acest lucru să fie necesar ori rețeta medicală să fie falsă;

- administrarea de droguri de mare risc unei persoane, în afara condițiilor legale;

- furnizarea, în vederea consumului, de inhalanți chimici toxici unui minor;

- producerea, fabricarea, importul, exportul, oferirea, vânzarea, transportul, livrarea cu orice titlu, trimiterea, procurarea, cumpărarea sau deținerea de precursori, echipamente ori materiale, în scopul utilizării lor la cultivarea, producerea sau fabricarea ilicită de droguri de mare risc;

- organizarea, conducerea sau finanțarea unor fapte mai sus - menționate;

- îndemnul la consumul ilicit de droguri, prin orice mijloace, dacă este sau nu urmat de executare.

Pentru conturarea tuturor elementelor care alcătuiesc latura obiectivă a infracțiunii se vor lua în calcul

Drogurile și alte bunuri care au făcut obiectul infracțiunilor se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani. De asemenea, același regim vor avea și banii, valorile sau orice alte bunuri dobândite prin valorificarea drogurilor și altor bunuri².

Drogurile ridicate în vederea confiscării se distrug cu excepția:

a) medicamentele utilizabile, care au fost remise farmaciilor sau unităților spitalicești, după avizul prealabil al Direcției farmaceutice din cadrul Ministerului Sănătății;

b) plantele și substanțele utilizabile în industria farmaceutică sau în altă industrie, în funcție de natura acestora, care au fost remise unui agent economic public sau privat, autorizat să le utilizeze ori să le exporte;

¹ Potrivit articolului 4 alineatul 1 din Hotărârea Nr.860 din 28 iulie 2005 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului ilicit de droguri, publicată în MO Nr. 749 din 17 august 2005.

² Potrivit articolului 17 din Legea nr.143 din 26 iulie 2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri publicată în Monitorul Oficial Nr. 362 din 3 august 2000, cu modificările și completările aduse prin Legea Nr. 522 din 24 noiembrie 2004 publicată în Monitorul Oficial Nr.1155 din 7 decembrie 2004.

c) unor cantități corespunzătoare, care vor fi păstrate în scop didactic și de cercetare științifică sau au fost remise instituțiilor care dețin câini și alte animale de depistare de droguri, pentru pregătirea și menținerea antrenamentului acestora, cu respectarea dispozițiilor legale³.

II. Programul integrat de asistență a consumatorilor și a consumatorilor dependenți de droguri

Persoana care consumă ilicit droguri aflate sub control național este supusă uneia dintre măsuri: cură de dezintoxicare⁴ sau supraveghere medicală⁵, în baza unei expertize medico-legale efectuate de una din unitățile medicale stabilite de Ministerul Sănătății.

Cheltuielile necesare desfășurării măsurilor și efectuării expertizei medico-legale sunt suportate de stat, de persoana în cauză dacă în raport cu posibilitățile sale, de familie sau de un organism privat în condițiile legii. De asemenea, persoana care consumă ilicit droguri aflate sub control național poate fi inclusă, cu acordul său, într-un program integrat de asistență a persoanelor consumatoare de droguri.

Stabilirea programului psihologic și social individualizat se face de către centrul de prevenire, evaluare și consiliere, pe baza evaluării psihologice și sociale în concordanță cu rezultatele examinării medicale solicitate unității medicale.

Programul integrat de asistență, constă într-un ansamblu complex de programe terapeutice, psihologice și sociale, complementare, simultane sau secvențiale concretizat într-un plan individualizat de asistență.

Acordarea asistenței medicale, psihologice și sociale presupune:

1. să se parcurgă următoarele etape:

- a) evaluarea;
- b) stabilirea programului și elaborarea planului individualizat de asistență;
- c) includerea în program prin semnarea acordului de asistență;
- d) implementarea măsurilor prevăzute în planul individualizat de asistență;
- e) monitorizarea și evaluarea implementării măsurilor prevăzute în planul individualizat de

asistență și rezultatele acestora;

f) terminarea programului.

2. să se facă în următoarele situații:

- la cererea consumatorului sau a reprezentantului legal, în cazul minorilor, sau a persoanelor cu capacitate de exercițiu restrânsă;

- la dispoziția procurorului sau a altui organ judiciar;

- de urgență.

3. ca solicitarea să se adreseze:

a) centrelor de prevenire, evaluare și consiliere antidrog din cadrul Agenției Naționale Antidrog;

b) altui furnizor de servicii de asistență.

În cazul în care solicitarea de acordare a serviciilor de asistență medicală, psihologică și socială se face de către procuror, instituțiile medico-legale sunt obligate să transmită centrelor de prevenire, evaluare și consiliere antidrog din cadrul Agenției Naționale Antidrog o copie a raportului de expertiză toxicologică, în termen de 5 zile de la dispunerea acesteia de către procuror.

Procurorul prezintă învinuitului sau inculpatului raportul de evaluare și planul individualizat de asistență propus și îi solicită acordul de a intra în program.

Dacă învinuitul sau inculpatul își dă acordul pentru includerea în program, o copie a procesului-verbal (încheiat cu ocazia prezentării raportului de evaluare și a planului de individualizare de asistență propus, precum și acordului acestuia), a actului de dispoziție a

³ Potrivit articolului 18 din Legea nr.143/2000.

⁴ Cura de dezintoxicare se realizează în regim de spitalizare în una din unitățile stabilite de Ministerul Sănătății.

⁵ Supravegherea medicală se realizează atunci când nu este necesară cura de dezintoxicare fiind asigurată în mod continuu sau temporar de o unitate stabilită de Ministerul Sănătății, împreună cu o familie, o persoană sau o colectivitate, care prezintă aptitudinile necesare unei astfel de supravegheri

procurorului și acordul semnat se trimit centrului de prevenire, evaluare și consiliere antidrog pentru punerea în aplicare a planului de individualizat⁶.

Orice nerespectare a măsurilor din acordul de asistență medicală, psihologică și socială se comunică de către managerul de caz⁷ organului judiciar.

Dacă inculpatul este arestat preventiv va fi introdus într-un program derulat la locul de deținere, iar dacă persoana se află în stare privativă de libertate, evaluarea se efectuează de către personalul centrelor de prevenire, evaluare și consiliere antidrog la locul de deținere care asigură condițiile necesare pentru aceasta.

În situația în care persoanele aflate în stare privativă de libertate au nevoie de tratament imediat, acesta se asigură de către orice unitate medicală competentă, dintre cele desemnate prin ordin comun al ministrului sănătății, ministrului administrației și internelor și ministrul justiției.

III. Elemente generale ce trebuie stabilite în investigarea traficului de stupefiante

Din analiza metodele utilizate cel mai des de traficanți pentru a intra în posesia produselor chimice, fie licit prin achiziționarea lor de pe piața obișnuită, fie în mod ilegal, prin deturnarea acestora de la destinația lor legitimă rezultă faptul că ei apelează la falsificarea etichetelor aplicate pe ambalaje ori la crearea de societăți sub nume de împrumut.

Dintre metodele de deturnare ale substanțelor chimice esențiale și ale precursorilor enumerăm: furtul, contrabanda, reetichetarea și etichetarea frauduloasă, înlocuirea unui produs chimic cu altul, falsificarea documentelor ori utilizarea de documente false, schimbarea proprietarului mărfii, imediat după expedierea acesteia.

În urma desfășurării cercetării trebuie să se stabilească:

1. Activitatea ilicită desfășurată și dacă prin metodele și mijloacele de comitere face parte din cele prevăzute de Legea 143/2000;

2. Identitatea făptuitorilor, calitatea și contribuția fiecăruia la săvârșirea infracțiunilor. Menționez că din cercetare trebuie să reiasă:

- dacă persoana care le-a săvârșit face parte dintr-o organizație sau asociație ori dintr-un grup de cel puțin trei persoane, cu structuri determinate și care sunt constituite în scopul comiterii acelor fapte și urmăresc beneficii materiale sau alte foloase ilicite⁸;

- dacă persoana care a comis o infracțiune îndeplinea o funcție ce implică exercițiul autorităților publice și s-a folosit de aceasta;

- dacă fapta a fost comisă de un cadru medical sau de o altă persoană care a potrivit legii, are atribuții în lupta împotriva drogurilor;

- dacă sunt persoane ce au pus la dispoziție localuri, locuințe sau alte locuri amenajate unde publicul are acces sau tolerează consumul ilicit de droguri.

3. Pentru individualizarea pedepsei se va avea în vedere și consecințele faptelor (dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pagube materiale, dacă a pus în primejdie viața, bineînțeles și consecințele imediate, de ordin medical), precum și cauzele, condițiile și împrejurările care au determinat, favorizat sau înlesnit comiterea acestora.

4. Locul producerii faptei, intenția, mobilul și scopul infracțiunii. Astfel, se va stabili dacă faptele au fost comise într-o instituție medicală, de învățământ, loc de detenție, centru de reeducare, instituție medical-educativă ori locuri în care se desfășoară activități de agrement elevii, studenții, tinerii.

5. Existența vreunei cauze de exonerare sau diminuare a răspunderii penale raportându-se la momentul denunțului. În acest sens, sunt două situații:

a) când denunțul s-a făcut înainte de începerea urmăririi penale. Articolul 12 din Legea 143/2000 prevede că: ”nu se pedepsește persoana care, mai înainte de a fi început urmărirea penală, denunță autorităților competente participarea sa la o asociație sau înțelegere în vederea comiterii

⁶ Potrivit articolului 21 din Hotărârea nr.860/2005.

⁷ Persoana din cadrul centrului de prevenire, evaluare și consiliere care coordonează, planifică și monitorizează serviciile de asistență medicală, psihologică și socială în raport cu necesitățile individuale ale consumatorului.

⁸ Potrivit articolului 12 din Legea 143/2000.

uneia dintre infracțiunile prevăzute la art.2-10, permițând astfel identificarea și tragerea la răspundere penală a celorlalți participanți”;

b) când denunțul s-a făcut după începerea urmăririi penale. Articolul 16 din Legea 143/2000 prevede că: „persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute la articolul 2-10, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege”.

6. Mijloacele materiale de probă necesare documentării cauzei, precum și ce categorii de urme sunt la fața locului. Cercetarea la fața locului se va desfășura după ce au fost luate măsurile de pregătire, atât la sediul organului judiciar cât și la fața locului, urmând ca pe parcursul acesteia să fie respectate regulile tactice aplicabile în criminalistică⁹.

Pe lângă trusa de criminalistică și alte mijloace tehnico-științifice ce intră în dotarea oricărei echipe de cercetare menționez: trusele speciale cu reactivi pentru testarea stupefiantelor, sondele de control și aparatură de radiografiere a obiectelor necesare în descoperirea drogurilor ascunse. De asemenea, este necesar ca din echipa de cercetare să facă parte și specialiști din domeniile: chimiei, farmaciei, toxicologiei pentru a se putea pronunța pe loc asupra unor împrejurări legate de modul în care sunt comise asemenea fapte.

Fixarea cercetării la fața locului se face cu ajutorul: procesului-verbal încheiat odată cu desfășurarea acesteia, prin executarea fotografiilor operative judiciare, întocmirea schițelor, înregistrarea pe bandă magnetică sau video și prin ridicarea urmelor¹⁰.

IV. Categorii de persoane ascultate în cazul infracțiunilor prevăzute în Legea nr.143/2000

Ascultarea persoanelor implicate în săvârșirea unor fapte prevăzute de Legea nr.143/2000 poate clarifica o serie de împrejurări concrete în care s-a desfășurat fapta infracțională, de la proveniența drogurilor, modul de procurare și manipulare, persoane implicate, câștigurile obținute, cum s-au împărțit acestea până la date cu privire la rețeaua de distribuire, împărțirea sarcinilor în rețea, modul de racolare a noilor consumatori, locurile în care se săvârșesc asemenea fapte.

În funcție de specificul infracțiunii se vor asculta persoane în diferite calități: învinuit sau inculpat, victimă, martor. De asemenea, se vor asculta alte categorii de persoane, cum sunt: vecini, familie, rudenii, colegii de la locul de muncă sau din unitățile de învățământ, conducerea unităților în care persoanele implicate își desfășoară activitatea și orice persoană care ar putea deține date despre desfășurarea unor asemenea fapte.

V. Tipuri de constatări și expertize în cazul infracțiunilor prevăzute în Legea nr.143/2000.

În materia traficului și consumului ilicit de droguri cele mai frecvente constatări și expertize tehnico-științifice sunt¹¹:

a) *Expertiza toxicologică a drogului* prin care se stabilește:

- despre ce substanță este vorba și dacă face parte din categoria celor supuse controlului național;
- concentrația în substanță activă și puritatea probelor supuse examinării;
- gradul de umiditate al plantelor din care s-au extras stupefiantele;
- greutatea substanțelor;
- dacă se poate preciza sursa de proveniență în raport cu natura compușilor substanței;
- dacă sunt falsificate, alterate, degradate ori în amestec cu alte substanțe ori lichide.

b) *Constatarea tehnico-științifică sau expertiza fizico-chimică* prin care se urmărește să fie stabilite următoarele probleme:

⁹ Luarea măsurilor de prim ajutor pentru salvarea de vieți, transportul la spital în cazul intoxicației cu droguri, prevenirea altor aspecte negative sunt câteva din măsurile de urgență ce se iau de către cei ajunși primii la fața locului.

¹⁰ La fața locului pot fi descoperite urme din diferite categorii, cum sunt: urme de reproducere, urme biologice, urme de obiecte ori resturi de obiecte (de exemplu, seringi, obiecte folosite pentru administrarea drogurilor, pungă, ambalaje) etc.

¹¹ Florin Sandu (coordonator), Mihai Gheorghe Stoica, Mihai Anghel, Ilie Perca, Metodica cercetării infracțiunilor de trafic și consum ilicit de droguri, Editată de Ministerul de Interne, 2002, pag.51-55.

- compoziția fizico-chimică a substanțelor, precum și concentrația în diferite amestecuri;
- caracteristicile fizico-chimice pe baza examinării comparative cu probele în litigiu;
- existența unor substanțe stupefiante pe seringi, țigări, sticle, pahare, ambalaje, cutii, alte obiecte descoperite la fața locului.

c) *Constatarea tehnico-științifică sau expertiza criminalistică*: dactiloscopică, traseologică, biocriminalistică (urme de sânge, fire de păr, spermă, salivă, țesut uman), grafologică (examinarea diferitelor rețete, semnături, scris de mână, parafe, timbru sec, registre de evidență, liste cu droguri din farmacii, unități spitalicești, foaie de observație clinică, acte de gestiune, acte de producție, desfacere și însoțire a mărfurilor).

d) *Constatarea și expertiza medico-legală* dacă persoana examinată este sub influența drogurilor, natura drogurilor consumate, starea psihică a acesteia, urme de înțepături, dacă decesul s-a datorat consumului de droguri.

VI. Alte activități de natură operativă

Legea nr.143/2000 mai prevede și alte activități de natură operativă: livrarea supravegheată și folosirea investigatorilor acoperiți.

1. Livrarea supravegheată este definită ca fiind metoda folosită de instituțiile sau organele legal abilitate, cu autorizarea procurorului și sub controlul procurorului, care constă în permiterea trecerii sau circulației pe teritoriul țării de droguri ori precursori, suspecti de a fi expediați ilegal, sau de substanțe care au înlocuit drogurile ori precursori, în scopul prevenirii activității infracționale și al identificării persoanelor implicate în aceste activități.

2. Investigatorii acoperiți sunt polițiști desemnați să efectueze cu autorizația procurorului, investigații în vederea strângerii datelor privind existența infracțiunii și identificarea făptuitorilor și acte premergătoare, sub o altă identitate decât cea reală, atribuită pe o perioadă determinată.

Potrivit articolului 22 din Legea 143/2000 „polițiștii din formațiunile de specialitate care lucrează ca investigatori acoperiți, precum și colaboratorii acestora pot procura droguri, substanțe chimice esențiale și precursori, cu autorizația prealabilă a procurorului, în vederea descoperirii activității infracționale și a identificării persoanelor implicate în astfel de activități”. Astfel, din definiție rezultă condițiile în care se poate autoriza procurarea de droguri, substanțe chimice esențiale și precursori. Acestea trebuie îndeplinite cumulativ și sunt următoarele:

- a) să existe date și indicii temeinice că s-au comis sau se pregătește comiterea unor infracțiuni;
- b) indiciile temeinice să privească săvârșirea sau pregătirea unei infracțiuni prevăzute de Legea nr.143/2000;
- c) activitățile infracționale și persoanele implicate să nu poată fi identificate în alt mod;
- d) scopul procurării drogurilor, substanțelor chimice esențiale și precursorilor să fie descoperirea activităților infracționale și identificarea persoanelor implicate în astfel de activități.

Prin cererea de autorizare a investigatorului acoperit se va solicita și autorizarea ca acesta să procure droguri, substanțe chimice esențiale și precursori, precum și cantitatea în care acestea urmează să fie procurate.

VII. Efectuarea de percheziții

Instituția percheziției este prevăzută în articolele 100-111 din Codul de procedură penală putându-se efectua când persoana căreia i s-a cerut să predea vreun obiect sau vreun înscris din cele arătate în articolul 98 tăgăduiește existența sau deținerea acestora, precum și ori de câte ori pentru descoperirea și strângerea de probe este necesar ca organul de urmărire penală sau instanța de judecată poate dispune efectuarea unei percheziții.

La aceste condiții Legea nr.143/2000 adaugă și faptul că perchezițiile se efectuează „în locurile în care sunt indicii că s-a comis sau se pregătește comiterea unor infracțiuni prevăzute în legea specială”.

Astfel, percheziția se efectuează când există date și informații privind existența drogurilor ascunse în anumite locuri, după regulile tactice criminalistice, cu respectarea prevederilor legale, urmând a se căuta amănunțit în împrejurimi în funcție de specificul locului percheziționat și de indiciile existente în cauză.

Bunurile, valorile, înscrisurile se ridică și se ambalează spre a ajuta la buna desfășurare a activității tactice.

Cu ocazia desfășurării percheziției și ridicării de obiecte se întocmește un proces-verbal care trebuie să cuprindă mențiuni cu privire la: locul, timpul și condițiile în care înscrisurile și obiectele au fost găsite și ridicate, starea lor, cantitatea, enumerarea și descrierea lor amănunțită pentru a putea fi recunoscute.

Percheziția se mai fixează prin realizarea fotografiilor și înregistrarea acestora pe bandă magnetică și video.

În cazul în care există indicii că o persoană transportă droguri ascunse în corpul său, pe baza consimțământului scris, organul de urmărire penală dispune efectuarea unor examene medicale, în vederea depistării acestora.

Actele prin care se consemnează rezultatul investigațiilor medicale, precum și cele privind modul în care acestea s-au efectuat se transmit de îndată procurorului sau organului de urmărire penală care le-a solicitat.

În acest sens, condițiile trebuie îndeplinite cumulativ și sunt următoarele:

- a) să existe indicii temeinice că o persoană transportă droguri ascunse;
- b) drogurile transportate să fie ascunse în corpul persoanei;
- c) persoana care ascunde drogurile în corpul său nu își dă consimțământul pentru a se efectua examenele medicale;
- d) scopul examinării medicale să fie depistarea drogurilor ascunse în corpul unei persoane.

VIII. Particularități în constatarea în flagrant a infracțiunilor de trafic și consumului ilicit de droguri

Pentru a se putea realiza flagrantul în prealabil trebuie obținute cât mai multe date despre persoanele implicate, locurile, tranzacțiile și împrejurările în care se desfășoară asemenea fapte.

În pregătirea, organizarea și desfășurarea constatării infracțiunilor flagrante, organele de cercetare pot să ia măsuri pentru a se folosi investigatori acoperiți ori livrări supravegheate, interceptări ori supravegheri telefonice.

De asemenea, momentul intervenției este deosebit de important întrucât făptuitorii trebuie prinși în momentul desfășurării uneia din acțiunile ilicite ce constituie infracțiune prevăzută de Legea nr.143/2000. În asemenea situații percheziția corporală este obligatorie și se va desfășura cu deosebită atenție ținându-se seama de caracteristicile drogurilor, a substanțelor chimice esențiale și a precursorilor, de varietatea locurilor în care pot fi ascunse ori aruncate atunci când echipa de intervenție sosește la locul acțiunii.

În urma desfășurării acțiunilor de constatare a infracțiunilor în flagrant se pot extinde verificările, pot apărea situații noi, persoane implicate în rețea despre care nu se dețineau date utile în continuarea cercetărilor în cauza respectivă.